

Vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Kon. Goedgek. 22 febr. 1958, nr 58 Den Haag

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret. Heuvellaan 11

Onderwerp:

WERKINGEN VAN DE "WITTE BROEDERSCHAP" IN DEZE TIJD

(gehouden te Hilversum 5 mrt '62)

Aan het begin van deze bijeenkomst zou ik erop willen wijzen, dat de sprekers van deze groep niet alwetend of onfeilbaar zijn. Het is belangrijk, dat U zelf nadenkt, ook over datgene, wat op deze avond naar voren wordt gebracht.

Wat betreft ons onderwerp zou ik alleen dit willen opmerken: Wij moeten hier uitgaan van een aantal waarheden, die in de wereld niet algemeen aanvaard of erkend zijn. Ik kan dit alleen doen, wanneer U Uw bezwaren daartegen tot na de pauze wilt bewaren, wanneer gelegenheid zal zijn tot het stellen van vragen, enz.

Zoals U weet, is de titel van het onderwerp: De Witte Broederschap en haar Werkzaamheid in deze Dagen". In deze tijd. Het is misschien moeilijk, om U voor te stellen, dat er ergens een lichaam is, een vereniging, een bond, broederschap, die zich bezig heeft gehouden door vele eeuwen heen met het helpen van de mensheid en wel op een bijzondere wijze. De "Witte Broederschap" is hoofdzakelijk geestelijk georiënteerd. Zij stelt zich als doel de bewustwording van de mensheid. Een fraai woord, waarachter zeer veel schuil kan gaan. Die bewustwording moet U dan ook als volgt interpreteren: Een mens kan een zekere innerlijke rijpheid bereiken, zijn denken wordt in staat, een groter deel van zijn eigen ik, zowel als van de wereld volledig te doorgronden. Hij kan echter alleen verder gaan, wanneer ook materiele ontwikkelingen daarmee gelijke tred houden. Omgekeerd zal een mens in sommige gevallen buitengewoon grote bijzondere ontdekkingen op materieel terrein kunnen doen, maar hij zal alleen in staat zijn, daarvan een juist gebruik te maken, wanneer hij daarvoor ook de juiste geestelijke achtergronden, de juiste moraal, a.h.w. in zich weet te vinden. Bewustwording in de zin, waarin de "Witte Broederschap" dit gebruikt, is nu het doen samenvallen van de geestelijke en innerlijke krachten in de mens en de stoffelijke mogelijkheden, die die mens verkrijgt. Zij heeft in het verleden daartoe gebruik gemaakt zowel van inspiratie als van het geven van uitvindingen en het stichten van geheimscholen en inwijdingsgroepen. Zij heeft bepaalde godsdienstige waarden gestimuleerd, andere tegengewerkt. Want het lot van de enkele mens is binnen dit kader niet zo belangrijk. Die mens kan volgens het denken van hen, die in de "Witte Broederschap" zetelen, terugkeren op aarde, wanneer hij in één leven niet in staat geweest is, al hetgeen voor hem noodzakelijk was aan bewustzijn en inzicht te verwerven. Maar de mensheid moet verder gaan, omdat alleen zo een volgende keer voor de eenling mogelijk wordt. Het doel van de Broederschap heb ik U, geloof ik, hiermede enigszins geschetst. Nu moet ik hierbij ook vertellen, dat de leiding bestaat uit mensen zoals U, geesten, zoals ik, hopenlijk eens zal zijn en nog andere krachten,

die geen menselijke vorm hebben gekend of die tenhoogste vrijwillig een menselijke vorm hebben aanvaard. Het is dus vanuit een nuchter menselijk standpunt een vreemde, een wat ongeloofwaardige verzameling van goedwillenden. Daar elke mens voor zich een ontwikkeling doormaakt, zal ook een ieder, die deel uitmaakt van deze "Witte Broederschap" voor zich een ontwikkeling kunnen doormaken. De geest doet dit op een enigszins andere wijze en hoe het met die grote kosmische krachten is, die als leiding gevend en bepalend optreden, durven we eigenlijk niet goed te zeggen, maar we nemen aan, dat ook zij groeien.

In deze dagen, dus de tijd, waarin U nu leeft, zijn er grote veranderingen op til. Het verleden neemt afscheid, een nieuwe tijd breekt aan. In deze periode hangt ontzettend veel van de mensheid zelf af. De oude wegen, ook de oude wegen, die de Broederschap gegaan is, zijn voor een deel niet meer bruikbaar. Zo zijn er geesten en mensen, die lange tijd hier zich gewijd hebben aan dit ideaal: een evenwichtige mensheid, die een optimun ontwikkeling kan doormaken, die nu afscheid neemt. Er zijn veranderingen en wanneer de bijeenkomsten weerkomen, waarin zo velen van dit genootschap gezamenlijk a.h.w. hun doel en hun band met het hoogste beleven, dan zullen er dus nieuwe figuren staan aangetreden, daar, waar we de band met God verwachten. Dat is aan een kant wat treurig, aan de andere kant vloeit dit voort uit de tijd en de ontwikkeling. Ik stel dit voorop, om U duidelijk te maken, dat ook de "Witte Broederschap" niet een vaste groep is, een vaste vorm. Het is een levend en zich ontwikkelend geheel, dat in vele opzichten vergeleken kan worden met de groei van de menselijke beschaving. Hebt U dit alles voor Uzelf genoteerd en, naar ik hoop, althans voorlopig ook aanvaard, zo kunnen we nu overgaan naar de werkzaamheden, de werkingen, die wij van deze Broederschap kunnen verwachten. Daar is in de eerste plaats de noodzaak tot een nieuw reveil. Er moet in de wereld een nieuwe kracht komen, een kracht van gemeenschappelijk leven en denken. Representant van deze kracht is o.m. de nieuwe wereldleraar. Maar zijn werk zal pas over een honderdtal jaren werkelijk erkend kunnen worden over de wereld. Die tijd heeft het nodig om eerst in de meer menselijke vormen te kristalliseren. Belangrijk is, dat nu en op dit ogenblik de veranderingen ten goede plaats vinden. Zo heeft men zich ten doel gesteld om in deze dagen, door gebruik te maken van de mogelijkheid tot versnelling van oorzaak en gevolg, wereldomvattende oorlogen te beletten. Dat klinkt een beetje vreemd, helemaal niet geestelijk, een soort strijd, waarbij je liever een grote brand, een vulkanische uitbarsting, een stormvloed of iets dergelijks veroorzaakt dan toe te laten, dat ergens strijd ontstaat. Bedenk echter wel, dat in de komende 10 jaren waarschijnlijk beslist wordt over het verdere lot van de mensheid voor wie weet hoeveel eeuwen. Wanneer nml. 10 jaar de huidige ontwikkeling voortgaat en er geen atoomoorlog uitbreekt, heeft de mens het critieke punt overschreden. Zij bezit dan nog weliswaar atoomwapenen. Daar zullen we niets aan kunnen doen, maar daar staat tegenover, dat zij deze wapenen niet meer kan gebruiken zonder zichzelf te schaden. Daardoor zal het totaalvermogen naar buiten worden gericht. Exploratie van de ruimte misschien en nauwkeuriger en analyse en beter onderzoek van de aarde, waarop men leeft. Dan komt de wetenschappelijke strijd in

de plaats van de machtsstrijd met geweld. Hoe belangrijk het is, kan ik U niet duidelijk maken. Het is het verschil tussen een wereld, die langzaam zichzelf in de hand krijgt, waarin langzaam de mensen leren te leven langs natuurlijke wetten en gelijktijdig de aarde zelf rijker en voller kan worden ontplooid of een wereld, waarvan tenminste de helft vernietigd en radioactief is. Om dit tot stand te brengen, moet er dus ergens een voorbehoud worden geschapen tegen dergelijke dingen. Men kan dit doen vanuit een religieus standpunt, maar een religie is in deze dagen te veel nationaal. Zij denkt te veel vanuit het standpunt van haar eigen groep of gemeenschap en te weinig vanuit het standpunt van haar stichter of haar leer. Daarom kan de godsdienst en ook het sectarisme daarbinnen practisch alleen gebruikt worden om een zekere oppositie te wekken, die onpractisch en redeloos is. Als een zekere remming bruikbaar, verder niet. Dan is er de mogelijkheid om bij de mensen steeds meer begrip voor hun feitelijke toestand te wekken. Dit kan men doen door inspiratie op velerlei terrein. Men kan het doen door het zenden van daarvoor uitverkoren sprekers en gezondenen. Men kan dit doen door het vormen van geestelijke centra. Daarbij is het noodzakelijk, dat de mens allereerst zichzelf en zijn wereld beter leert beschouwen en kennen. In het verleden heeft de "Witte Broederschap" vaak in zeer grote mate gebruik gemaakt van de menselijke waanwereld, want de mens leeft hoofdzakelijk met zijn gedachten, niet met de werkelijkheid. Nu echter zal die werkelijkheid moeten prevaleren boven de waan van de mens en dit verklaart, waarom vele van de ouderen nu heengaan, niet, omdat zij waardeloos zijn geworden of uitgeput zijn, maar omdat hun wijze van handelen niet meer past in deze tijd. De mens met de werkelijkheid confronteren, wil zeggen, hem de moeilijkheden laten ervaren, die hij zelf geschapen heeft, zijn eigen onzekerheid, zijn eigen zelfzuchtigheid, ja zijn minachting voor zichzelf en voor anderen of zelfs maar voor de redelijkheid op deze wereld met versterkte mate tot uiting te brengen. Het gevolg moet zodanig sterk en verschrikkelijk zijn, dat de mens, daarmee geconfronteerd, los wordt geschokt uit zijn waan, dat hij het wel weet of dat het zo wel kan. Ook dit is niet voldoende. Daarom zullen wij moeten trachten, om ook personen, wier denken en leiding onjuist zijn, uit te schakelen. Dat zal heel vaak pijnlijk zijn, omdat sommige grote mannen op deze wereld, die zeer veel goeds tot stand hebben gebracht, toch niet passen in het schema der dingen. Zij moeten worden teruggenomen. Kan dit door middel van een ziekte, door middel van persoonlijke omstandigheden, dan is dat prettig. Is dat niet mogelijk, dan bestaat altijd nog de mogelijkheid, om zo iemand te confronteren met een geestelijke kracht, die hij niet kan overwinnen en dat betekent vaak zijn dood! Het is geen kinderspel de "Witte Broederschap" en juist in deze dagen moet zij in het bijzonder de nadruk gaan leggen op deze grote algemene maatregelen, zoals het soms noodzakelijk wordt om een hele akker te beploegen, wil men in staat zijn op een bepaald stuk het volgende jaar rijke oogst aan graan te verwerven. Men zal ook rekening moeten houden met de omstandigheden. Zoals de wereld nu is, ontstaat er een vloed van verval. Dat is menselijke zelfzuchtigheid, maar het zijn ook politieke en economische verhoudingen, bevolkingsaantallen en de daaruit voortkomende pressies. Daarom is

het niet voldoende om te ploegen, er moet een tour geploegd worden, d.w.z. de lijnen, die de "Witte Broederschap" moet gaan trekken, kunnen niet meer zijn de rechte, strakke voren, die men zo graag ziet. Zij moeten worden aangepast aan het landschap. Ze moeten met de helling mee, a.h.w. tegenhoudende al wat met een te grote snelheid van de hogere regionen der mensheid naar de laagste toe zou doorstromen. Want als in de hoogste geestelijke regionen de zelfbeheersing en het besef van eigen taak te loor gaat, dan kunnen wij er zeker van zijn, dat het totaal van die gedachten een pressie wordt, dat bij de dierlijke mens een onvoorstelbaar geweld ontstaat. Dit zijn de grote lijnen, maar een wijs man zorgt ook voor later. En ofschoon er enkele richtingen zijn op deze wereld, denk b.v. aan de kerk van Rome, die vele jaren en soms honderde jaren vooraf reeds een plan klaar maken, zo is de "Witte Broederschap" toch nog wat ouder en heeft ze nog wat meer mogelijkheden en overzicht. Het is noodzakelijk om in deze dagen de mensen te kweken, die de ouders kunnen worden van voorlichters. Want je kunt maar niet zo maar ineens veredelen. De goede elementen uit deze tijd zullen iets voort moeten brengen, dat vatbaarder is voor geestelijke kracht en invloed, iets, wat zich bewuster is van werkelijkheid en meer kennis heeft ook van eigen denken, als zijnde parallel met of tegengesteld aan die werkelijkheid. De mens moet leren zijn eigen denken te controleren. Daarom is er een grote actie begonnen, waarbij men dus naast de natuurverschijnselen, de rampen, de ongelukken, ook de vorming van een nieuw denken beoogt. Dit gaat uit van betrekkelijk kleine groepen. Een kring, die daarvoor wordt uitgekozen, kan liggen binnen elk willekeurig geloof, elke politieke richting, maar ze zal veel minder leden bevatten dan hier op het ogenblik aanwezig zijn. Kleine groepen van 8 of 10 man, waarbij ik in dit geval misschien onhoffelijk de dames ook als "man" reken. Maar in deze tijd kunnen zij hun mannetje staan, ik geloof niet, dat ik ze onrecht aandoe. Hier vrienden ligt de kern van het voor U belangrijke van het werk der "Witte Broederschap" in deze dagen. Al het andere, dat kunt U geloven, kunt U van U afschuiven, maar een invloed, die Uw eigen leven direct betreft, iets in Uw denken, in Uw streven, iets in Uw zoeken naar een redelijk goede basis in Uw bestaan, is voor U van het grootste belang. We hebben weinig of niets aan een mens, die geestelijk zeer hoog vliegt, maar die tegelijkertijd in de stoflijke praktijk, laat ons zeggen, wat laks is. We hebben geen behoefte aan een esotherische stelling, waarmee je de hoogste hemelen kunt beschrijven, wanneer de mens nog niet eens in staat is, om op aarde voor zich het contact met één sfeer werkelijk te maken. Er moet gezocht worden naar de juiste invloed en de juiste mens en daarvoor worden ook bepaalde systemen gebruikt. Ik hoop, dat U mij ten goede houdt, dat ik deze niet alle stuk voor stuk uiteenzet. In de eerste plaats zijn er details, waar ik geen recht heb van spreken. Daar mag ik geen mededeling over doen. In de tweede plaats zouden sommige van die systemen van U een begrip vergen voor massapsychologie, manipulatie van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, dat heel ver gaat. Laten wij het eenvoudig stellen. Wanneer ik door een voortdurende propaganda een mens kan dwingen, in een bepaalde richting te denken, dan zal die mens zich van deze propaganda bewust zijn. Wanneer ik echter regelmatig weder-

kerend een bepaalde gedachtenassociatie kan doen oprijzen, ongeacht de uiterlijke oorzaak, door a.h.w. een deken over de mensheid te leggen, waaruit die associatie als de meest logische steeds naar voren komt. Dan kan ik een groot gedeelte van de mensen conditioneren, zonder dat ik te maken krijg met het verzet tegen de beïnvloeding, want zij schijnt spontaan. Om dit te doen, is het noodzakelijk, dat een werk van zeer velen wordt beperkt tot het uitzenden van bepaalde gedachten, maar dan ook zonder pauze en zonder gericht doel over de gehele wereld. Om deze taak eenvoudiger te maken, wordt steeds weer getracht, mensen te vinden, die in enigszins positieve zin hun gedachten mee willen uitstralen. Er zit dan wel een bepaald kleurtje aan, het is wel, of het een bepaald dialect is geworden eigenlijk van de taal, waarin de boodschap zelf moet worden uitgezonden, maar het versterkt in ieder geval de vatbaarheid der mensheid. Voorbeelden hiervan kunt U te over vinden, Wanneer U de laatste tijd b.v. de associaties van de mensen naggat ten opzichte van politiek, handelspolitiek en economie, dan zult U getroffen zijn door een vreemd verzet, een verzet nml. tegen onrecht, tegen dubbelhartigheid. Er is ergens iets, dat de mensen er voortdurend op attent maakt, maar dat is niet helemaal eerlijk. Dan kunt U zeggen, dat het een toeval is, dat het voortkomt uit deze tijd en haar situaties. Het feit van invloed blijft bestaan. De mens wordt dus gedwongen, zich wat eerlijker te oriënteren. Een tweede methode van benadering is die van het scheppen van kleine geestelijke centra. Een geestelijk centrum, vaak gevormd rond iemand, die een zekere inwijding heeft gehad, houdt zich ook weer bezig met het uitzenden van gedachten, maar daarnaast met meditatie, besprekingen, lezingen, waardoor voor een grote groep een meer omvattend begrip, zowel van het daadwerkelijke leven en de daarin geldende wetten, als van het geestelijk leven kan ontstaan. Deze kleine groepen veranderen hun eigen inhoud, hun levenshouding ten opzichte van hun omgeving. Wanneer die levenshouding goed en juist is, zullen zij daardoor een zeker respect en begrip wekken en een zekere invloed verwerven. Een duidelijk systeem kan over een periode van ong. 20 jaar een zeer groot resultaat afwerpen. De geestelijke centra zijn ten dele reeds enkele jaren bezig, andere worden nog steeds gevormd. Een derde methode, waarvan gebruik wordt gemaakt, is het scheppen van een verzet tegen de regels. Er is een tijd geweest, om een voorbeeld te nemen, dat een film alleen goed was, wanneer zij het goedkeuringszegel had in culturele zin. In deze tijd is vaak het omgekeerde het geval. Het is niet erg prettig vaak, wat op die manier te voorschijn komt, dat ben ik met U eens, maar het eigenaardige is, dat daardoor bepaalde normen worden aangetast, het denken van de jongeren wordt aanmerkelijk gewijzigd. Die invloed zal misschien niet ten gunste zijn, maar nadelig is zij niet, zolang ze niet in een vast patroon valt. Dit kan worden verhinderd. Hetzelfde geldt voor boeken, voor muziek, voor kunstwerken. Ergens kunnen wij een inspiratie geven, ~~waar~~ ⁱⁿ men breekt met de oude regels, waarbij men in een zeker trotseren van de mens, geschapen waan probeert te confronteren met iets, dat echt is. Dit heeft echter alleen zin, wanneer daarnaast de mens de gave des onderscheids wordt gegeven. De gave des onderscheids bereik je alleen door de mens te overvoeren met datgene, wat slecht is. Het klinkt misschien erg vreemd, maar een opmerking, die

eens werd gemaakt door een wijsgeer, luidde als volgt: "Wanneer een zondaar wordt aangemoedigd om te zondigen, zal hij zich bekeren en heilig worden. Het klinkt wat vreemd, maar een volledig zich uitleven, verliest heel veel van zijn betekenis op het ogenblik, dat het aanvaard is. Het is niet belangrijk meer en dan is er in de mens altijd dit voelen naar het hogere, dat dan de overhand kan krijgen. Zo wordt er op de wereld op het ogenblik zeer veel afgebroken. Ik geef toe, dat er daarbij heel veel begripen zijn, die edel en goed waren. Maar zij waren geworden tot een keurslijf, dat de mensheid te nauw is. Er zijn nu eenmaal bepaalde leringen en wetten, die niet onbeperkt geldig kunnen blijven. Door de mens te doen beseffen, dat dit zo is, kan men proberen, eerst de dwang te niet te doen en daarna de erkenning van de werkelijke waarde en wijsheid hernieuwd te doen ontstaan. Dat is de enige methode. Hiertoe maakt men gebruik van allerhand, laat ons zeggen, revolutionaire elementen, die in elk levensgebied, in elke facet van het menselijk bestaan optreden. Ook daarmee zult U in toenemende mate geconfronteerd worden. Erger U daarover niet. Het heeft zin. De Broederschap neemt zich vervolgens voor, de mensheid steeds meer te wijzen op de dingen, die werkelijk belangrijk zijn. Nu denkt U, dat het misschien belangrijk is om geld of rechten te bezitten of zelfs maar ergens bij te horen. In feite echter zijn deze dingen voor een mens niet zo belangrijk. Ze zijn een vervangingsmiddel voor iets anders. En dat andere is het bewustzijn om zelf deel te hebben aan het scheppingsproces. Het is jammer, dat hierbij niet negatieve factoren verwaarloosd kunnen worden, zodat, naast de mens, die tot het scheppen, het zelf doen van iets, volbrengen van iets gedreven wordt als enige vreugde in zijn bestaan, de ander komt, die zijn onvermogen tracht uit te razen in vernietiging. Vernietiging echter, die individueel blijft, kan bestreden worden. Ik geloof, dat ik daarmee omtrent de opzet van hetgeen in deze dagen vanuit de "Witte Broederschap" gebeurt, ook al betrekkelijk veel naar voren heb gebracht. En nu zou ik graag nog Uw aandacht willen vragen voor enkele punten, die misschien het dichtst liggen bij een werkelijke nieuwe zedeleer en dat is een omkering van sommige bekende regels. "Zoals gij anderen doet, zal U gedaan worden". "Zoals gij denkt te zijn, zult gij verantwoordelijkheid te dragen krijgen", "Niemand zal U beperken buiten Uw eigen bewustzijn in oorzaak en gevolg" en daarnaast wetten en regels zo oud, dat het wel lijkt, of ze stammen van het begin der mensheid, maar juist nu weer bijzonder van kracht geworden. Erken, dat harmonie de enige weg is tot besef. Begrijp, dat niets in Uzelve of in de wereld waarde kan hebben, tenzij er een zodanige eenheid bestaat, dat gij in het andere, het andere in U leven brengt. Besef, dat sterkte de grootste verplichting is, zwakte vaak het sterkste recht. Zoek niet naar kracht, want wie kracht zoekt, verkrijgt onrecht. Zoek naar de harmonie, waarin gijzelf de onbelangrijkste factor zijt. Zo zult ge recht vinden. Indien gij zoekt naar Uw God, erken hem in elke schoonheid, die kenbaar wordt, maar leg nimmer aan deze schoonheid of aan Uw God Uw eigenmaatstaven aan. Slechts wie de schoonheid van het leven erkent en de God in zich als een levende kracht voelt, kan verder gaan dan het menselijk rijk der gedachten. Ik ben er mij van bewust, dat deze spreken voor me-

nigeen cryptisch en misschien wat dwaas klinken. Het was een herhaling van het oude. Toch moet ik er op wijzen, dat deze waarheden U op het ogenblik beheersen. Dat, waarvoor ge verantwoordelijk zijt, bepaalt ge zelf. Neem geen last groter dan de last, die gij verantwoord dragen kunt. Niet de wereld of het leven legt U een last op, U neemt een last op Uzelf. Het klinkt ook weer erg dwaas. Moeten we dan maar zeggen: Dat doe ik niet. Het beter te zeggen, dat U iets niet doet en het niet te doen dan te doen, alsof U het kunt en U weet, dat U het niet volbrengen zult. Hier komt de Broederschap tot een reeks van inzichten en besluiten, die voor de doorsneemens zelfs onaanvaardbaar zijn. Vandaar dat ik een groot gedeelte daarvan op het ogenblik niet mag bespreken. En toch zitten er thans elementen in de werking van deze tijd, waarin de mogelijkheden, die de Broederschap daarin vindt, die ver gaan boven hetgeen men tot nu toe heeft beseft of gebruikt. Het is belangrijk, zo wordt de lering over de gehele wereld uitgezonden, om begrip van zichzelf en macht over zichzelf te verwerven. Even belangrijk is het echter, dat men leert, de krachten te manipuleren. Dit ligt aan het grensgebied van de magie, een woord, dat de mens niet graag hoort. Want magie is niet wetenschappelijk, magie is iets, waar de godsdienst zich tegen verweert, kortom magier is iets, wat duister, demonisch en slecht lijkt in zijn ogen. En toch bestaat er een vorm van magie, die in deze dagen meer en meer gekend moet worden. Want de natuur is bezielde, de natuur leeft, de natuur kan antwoord geven op Uw denken en leven. Wie weet de juiste harmonie te vinden, zij het met een klank, gebaar of woord, die vindt daarin de beantwoording van het wezen rondom zich. Hoe dwaas dit moge klinken in Uw oren, er zal een tijd komen, dat de juiste incantatie, het gebruik van de juiste kleur, het licht, van het juiste reukwerk belangrijker zal zijn dan de meest ingewikkelde apparatuur van deze dagen. En dat gaat zich nu ontwikkelen. Magie is het natuurlijk gebruik van de wetten, die voor de mens op het ogenblik nog niet bevattelijk zijn. Die hij voor zich nog niet kan uitwerken. Maar in het menselijk denken ligt het enige redmiddel van de mensheid, de enige mogelijkheid om te komen tot een volgende fase van leven, van denken, van ervaren. Zolang de gedachte wordt ingeengd door eigen voorstellingen, gaat de mens ten onder. Zodra het veld der gedachten vrij wordt gemaakt, daarin harmonie na harmonie kan optreden, begrip na begrip, is een werkelijke bewustwording mogelijk, waarbij zowel de materie en de materiele mens als de geestelijke mens en de geestelijke kracht tot eenheid en samenwerking komen. Dit te beseffen, zal voor veel mensen moeilijk zijn. Rede en logica spelen een rol, maar menselijke rede en menselijke logica, zegt de Broederschap, zijn in deze dagen in feite een omkleding van het sentiment. Wanneer iets gezegd wordt in zijn uiterste consequentie logisch, dan is het te hard, dan kan de mens het niet aanvaarden. Wanneer iets redelijk wordt gezegd, volledig redelijk, dan is de mens ontevreden, omdat hij dat iets meer, dat hij erin verlangt, er niet in vinden kan. De mens moet leren om het sentiment en het denken te scheiden. Wij kunnen dit doen door voortdurend meer gezonden onder de mensheid te brengen. Daarom wordt in deze tijd, naast de waanzin, naast de fantastische vertekening, waardoor de mensen in een illusoire wereld komen te leven, ook iets gebracht. De tegenstellingen

moeten er zijn, dat kan niet anders. Het positief goed en lichtende. Er wordt de mens de mogelijkheid gebracht, om vanuit zichzelf de vreemde samenwerking met andere, schijnbaar onbezielde krachten en vormen te vinden. Daartoe zijn niet alleen leraren aanwezig, want aan leraren hebt U weinig. Maar het kan worden bereikt door steeds weer een bepaalde klank, een bepaalde invloed te doen werken. Een spreker bij de radio, een acteur op het filmdoek, een man, die even zijn rol kwijt is op het toneel en met een kleine improvisatie plotseling de eigenaardige klank naar voren brengt. Dit ene eigenaardige, dat op U inhamert en datzelfde dat zingt per ongeluk misschien de medicijnman in Afrika en dat verkondigt een priester ergens in Azie en een tovenaer, onbewust, brengt hetzelfde voort. Waar het mogelijk is, moet de Broederschap op het ogenblik zoveel mogelijk mensen inspireren en desnoods korte momenten beheersen, opdat zij vanuit zich deze geheimzinnige kracht over de wereld brengt, die de mens confronteert met het waarlijk redelijke en het waarlijke gevoelsleven. Mengsel van deze beide is niet aanvaardbaar. Ik geloof, dat ik U hiermede al veel heb gezegd. Ik kan U natuurlijk nog plannen gaan verraden. Veel sterke mannen zijn er nodig, krachtfiguren op economisch en politiek terrein en stuk voor stuk zullen ze een korte dag hebben, waarin zij hun wil aan de wereld opleggen om te vallen en te verdwijnen en vervangen te worden door anderen. Uitermate snel zal dat proces gaan, sneller dan U het zich kunt voorstellen op dit ogenblik. Dat is niet belangrijk. De mensheid moet a.h.w. door op-eenvolgende inwerkingen rijp gemaakt worden om de kracht van deze dagen te ontvangen, om de invloed van deze tijd te kunnen ondergaan en daaruit voor zich iets aanvaardbaars, iets goeds, iets menselijk goeds te maken. Dat niet alleen in een latere sfeer ergens een loon belooft, maar dat hier op aarde vrede, veerkracht, inzicht, rust, evenwichtigheid kan geven. En daarmee ben ik aan het laatste deel van deze inleiding gekomen. U zult begrijpen, dat een Broederschap, die voortdurend werkt met het Witte Licht, met, zo gewilt, de Oerkracht, de Goddelijke Kracht, in dit werken zichttoch voortdurend moet baseren op de kleur, de invloed, die in de wereld overheerst. Wij kunnen echter voortdurend ook het Witte Licht gebruiken en er komt een ogenblik, dat Witte Licht op aarde zeer sterk aanwezig is. Een ogenblik, zoals b.v. in deze jaren, zeg maar, dat tussen 1950 en 1980 een cyclus is afgespeeld of wordt afgespeeld, waarin het Oerlicht sterker dan ooit de wereld direct en onvervormd bereikt. Het is ook heel eenvoudig. Wanneer ik hier een grondkracht heb, die uiteenvalt in 7 of 8 verschillende tonen en er zijn 2 tonen direct geaard, dan zal zolang één toon overheerst, deze, versterkt met haar eigen factor uit het licht de wereld overheersen. Maar komt er een tweede kracht, die daaraan diametraal tegenovergesteld is, gebaseerd op dezelfde waarde met dezelfde intensiteit, dan is er rust. Ik kan mij en zo bewegen, maar als dit gaat, dan gaat het niet verder meer, het staat stil. Er is geen directe uiting meer van de kracht, die in de afgelopen periode de aarde heeft beheerst, die de komende periode de aarde beheerst. In deze periode overheerst het Witte Licht zelf. Ik hoop, dat U dit kunt begrijpen. Wanneer het Witte Licht regeert, dan wil dat zeggen, dat alle Oerkrachten en Schepende Krachten, die eens op aarde zijn geweest, herleven kunnen, d.w.z., dat lang verloren gegaane inwijdingen uit

de Oudheid nu weer plotseling hun waarde kunnen krijgen, maar dat wil bovenal zeggen, dat de eenzijdigheid, die gedurende een lange periode steeds weer de mensheid stuwt, teloor gaat. De mensheid kan kiezen en bij deze keuze zal zij elke kracht kunnen verwerven en niet slechts één enkele hoofdkracht. Er is een periode geweest, dat geloof overheerste. In deze dagen kan geloof machtig zijn. Er is een tijd geweest, dat alleen de geheime wetenschappen overheersten. Het occulte is in deze dagen machtig. Er is een tijd geweest, dat de techniek overheerste. De techniek is machtig. Dat zakelijk evenwicht en machtsevenwicht overheerste. Ze zijn machtig in deze dagen. Alles is machtig. Alles heeft dezelfde mogelijkheid om kracht te verwerven. En de "Witte Broederschap" werkt uit het Witte Licht, uit het Oerlicht. Een in het Oerlicht is één band, één Kracht, die alles overheerst en dat is, wat wij Kosmische Liefde of Harmonie plegen te noemen. Het is in feite de eenheid, waarin alle schijnbaar verschillende kleuren samensmelten tot die éne grote Kracht, die de hele wereld belicht en beheerst. In deze dagen is het mogelijk. Zo zal de Broederschap in deze dagen niet slechts met eenzijdige wapens hoeven te werken. Niet alleen meer het werk op de achtergrond, maar ook het directe werk onder de mensen, niet alleen meer het voorzichtig schuiven van machtsevenwichten, maar ook de economische invloed, de invloed op de natuur. Alle invloeden samen. Ik weet wel, in de ogen van de nuchtere mens is dit dwaasheid en al, wat er gebeurt, kan redelijk worden verklaard en wegverklaard. Ik weet het allemaal wel. De "Witte Broederschap" bestaat en zij bevindt zich in deze periode, dat het Witte Licht op de aarde tijdelijk gaat overheersen, op een hoogtepunt van haar invloed en macht. Het is daardoor, dat zij zeer veel kan voorkomen, dat anders een wereldondergang of een terugvallen tot het dierlijke van de mens zou kunnen veroorzaken. Het is daardoor eveneens, dat zij nu reeds kan voorbereiden op een nieuwe periode, dat er maar één klimmende tendens is: de tendens van de tijd van Aquarius. Het geloof is in deze dagen machtig, heb ik gezegd. Maar er is één geloof, dat bij de mens helaas nog niet machtig is, dat machtiger behoorde te zijn dan alle dingen. De mens moet weer leren op zichzelf te vertrouwen. Want slechts een mens, die op zichzelf vertrouwt, zichzelf respecteert, een mens, die gelooft in zijn eigen bestemming en zijn eigen vermogen om dat te volbrengen, wat noodzakelijk is, kan waarlijk oprecht staan tegenover zijn God. Die kan werkelijk het Licht in zich ontvangen zonder ineen te krimpen en blind en doof te worden, die kan wandelen met God. En dat is in deze dagen ook te bereiken. De mens moet leren op zichzelf te vertrouwen. Om hem deze les te geven, zal het misschien noodzakelijk zijn, vele dingen, waarop hij gesteund heeft, waaraan hij meende, zijn kracht te ontleen, te verbrijzelen. Menig mens is als een gezond mens, die op krukken loopt, omdat hij meent, dat het niet anders kan. Maar als de krukken worden weggeslagen, dan zal hij kunnen staan in zijn eigen rechten op zijn eigen krachten. Geestelijk en stoffelijk zal dit worden volbracht. Niet omdat we de mens willen laten lijden, niet omdat de "Witte Broederschap" de mensheid als een soort dier voor een experiment beschouwt, maar omdat het de enige manier is, om de mens werkelijk tot mens, tot werkelijke koning der schepping te maken. Respect voor jezelf, geloof in jezelf, vertrouwen in jezelf maken het

mogelijk om te geloven in een God, zonder als een slaaf voor hem in het stof te kruipen of zonder jezelf boven Hem te verheffen, zo je eigen gevoelens van onmacht beman-
 telend. Deze weg naar God, de mensheid mogelijk te maken, zal in de komende honderd jaar een van de belangrijkste taken zijn, die de "Witte Broederschap" kan vervullen. De tijden zijn er rijp voor op een nieuwe wijze. Oude inwijdingswegen zijn gesloten. Er zullen nieuwe geopend worden, wanneer de tijd daarvoor gekomen is. Nu is er de mogelijkheid voor een inwijding over de gehele wereld, een inwijding, die niet berust op een zich terugtrekken op een of andere poppenkast, op geheimzinnige boeken of geheimzinnige spreuken, maar alleen op het eerlijk aanvaarden van jezelf in een eerlijke verhouding tegenover God en dus ook beseffend, wat je bent. Ik houd er niet van om getallen te gebruiken, want of ik nu zeg, dat er 10.000 geestelijke centra zijn of 100.000 over deze wereld, U kunt het niet controleren, het heeft voor U geen zin. Maar ik kan U dit wel zeggen, dat steeds meer geestelijke centra worden gebouwd. Steeds meer van deze centra worden zich ook bewust van hun eigen functie en taak. Steeds meer van deze geestelijke groepjes worden langzaam, maar zeker een bron van kracht voor zichzelf en anderen. En zij leren, in plaats van in het stof liggen en afwachten, wat het noodlot brengt, recht op te staan, hun lot te zien, mogelijkheden te zien en dan toch nog de God, waarin ze geloven, te aanvaarden. Nederigheid tegenover God, is Hem dienen met je hele wezen, niet wachten tot God het voor jou doet. Ik weet niet, of ik duidelijk ben geweest. Vanuit de sferen van allerhand orde en kracht op het ogenblik eveneens actief, om dit alles te verwerklijken, sommigen op hun eigen wijze, anderen als directe uiting van de grote Broederschap, geesten van alle soorten en alle krachten. Geestelijke leraren, wier naam nu een heilig of goddelijk woord is op aarde en onbelangrijke mensen, waar U nooit van hebt gehoord, maar die ook in het Licht leven. Alles is op het ogenblik krachtig en actief op aarde bezig. En een van de eerste verschijnselen hiervan is wel het vernietigen van menige, uit menselijk denken gebouwde, astrale schil, ongeacht de consequenties, die dit door uitzetting van de opeengestapelde gedachtenkracht voor de mensheid zou kunnen hebben. De afgoden moeten worden vernietigd, de mens moet leren te leven in een nieuwe wereld. En wanneer hij bewust leert, in een nieuwe wereld te leven, zal hij ook een nieuwe hemel kennen, een ware hemel, niet een droombeeld. Wanneer die tijd gekomen is, dan zal de grote activiteit van de "Witte Broederschap" langzaam afnemen. En ze zal zich terugtrekken, noterend, wat bereikt werd, het oude behoudend, het nieuwe daaraan toevoegend. Opdat, wanneer de mensheid niet meer verder kan, ze in staat zal zijn, wederom impulsen te geven. Dat zij een mens, die verder zoekt dan de gewone mensheid, weg zal kunnen wijzen, zowel naar zich als naar zijn God, dat, vrienden, is de essentie van mijn betoog voor vandaag. Ik vraag mij af, in hoeverre het voor U bevredigend is. Wanneer U zuiver emotioneel denkt, dan zult U er blij mee zijn en het verheven noemen. Wanneer U zuiver stoffelijk denkt, dan noemt U het waanzin. Wanneer U denkt aan de hand van Uw eigen geloofje, alleen dan zult U het als een eenzijdige overwinning zien van een bepaald principe. Ik ben me daarvan bewust, maar beseef zeer wel, dat in hetgeen ik gezegd heb alle beproe-

ving die de mensheid ondergaat en ondergaan moet in de komende jaren ligt, zowel als zijn mogelijkheid dat ééne belangrijk te vinden, innerlijke vrede en evenwichtigheid waardoor hij meester van zichzelf en zijn lot, waardoor hij in en vanuit zich de on-eindige kracht kan uiten.

Ik hoop dat U het dus, ongeacht Uw eigen zienswijze, wilt beschouwen als een verklaring die het overdenken waard is.

Na een pauze ben ik volkomen bereid om elke redelijke vraag over dit onderwerp te beantwoorden, zover dit niet direkt ingaat tegen de beperkingen die mij zijn opgelegd en deze betreffen hoofdzakelijk zekere procedures en zekere krachten binnen de Witte Broederschap zelf.

Mag ik U nu danken voor Uw gehoor, de hoop uitsprekend dat, dat U het eerste deel zo aangenaam hebt gevonden, als ik ongetwijfeld zo dadelijk Uw vragen en opmerkingen zal kunnen vinden.

na de pauze.

Tot zo dadelijk.

+Vraag: ? - Ik zou dat niet graag een electromagnetische straling noemen, d.i. een veld en dat is vergelijkbaar met een magnetisch veld, maar het heeft dus geen richtende effecten. Dat veld op zichzelf kunt U zich het beste voorstellen als een draaggolf van zeer hoge frequentie, die in iets of wat lagere frequenties gemoduleerd worden. De modulatie bepaalt de uitwerking, die daardoor bereikt wordt te midden van de materie. Wil men een directe materiele beïnvloeding hebben, dan zal men over het algemeen een zeer hoge frequentie nemen als draaggolf, dus, latten we zeggen, een zeer sterk en zeer snel pulserend denkbeeld uitstralen en daarop wordt dan de wil gelegd als een soort van modulerende factor met een betrekkelijk lage golf. Die golf ligt soms zelfs in de net niet meer hoorbare geluidsfrequentie. Dus, zo laag kan het zelfs komen en daardoor kunnen dus materiele veranderingen tot stand gebracht worden. Supersonisch zoudt U het kunnen noemen. Dan hebben wij te maken met de onderlinge communicatie, die U het beste kunt uitdrukken als telepatie, waarbij hoofdzakelijk beeldindrukken worden overgebracht. Dan hebt U verder de communicatiemiddelen, die door de ingewijden onderling vaak worden gebruikt en die ook wel eens gebruikt worden om resultaten op een bepaalde plaats te krijgen. Dat is het verplaatsen van eigen bewustzijn, dus met achterlating van een eventueel stoffelijk lichaam, naar een bepaald punt in de ruimte, waar men elkander treft. Dat is dus ook weer een methode. Daar kunnen we dus helemaal niet meer van een veld spreken. En is het wel heel moeilijk om daar een vergelijking voor te vinden. De witte kracht, waarover ik ik spreek, kunt U waarschijnlijk het best aanspreken als levenskracht. Het komt ongeveer gelijk aan de bindende energie, die tussen de kleinste delen kan bestaan en de uitwerking daarvan is dus ongeveer gelijk aan de rotatie van kleinste delen ten opzichte van elkaar. Dus binding aan beweging en deze kracht wordt over een zeer grote scala van waarden uitgestraald en omvat het meest grofstoffelijke tot het hoogst geestelijke toe. Die kracht zelf kunt U niet beschouwen als een veld, een magnetisch veld of een electro-magnetische variant of zoiets. Dat is nu eenmaal een bestaande kracht en je zoudt haar het beste een wet kunnen noemen, maar dan een wet, waarvan bepaalde delen tijdelijk buiten werking kunnen worden gesteld of zullen worden gesteld. Ik ben ervan overtuigd, dat dit antwoord voor U niet helemaal bevredigend en tamelijk onduidelijk is. Maar aan de andere kant lijkt het me net zo moeilijk, om een bosjesman te gaan vertellen, hoe een radio functioneert, omdat je dan ook te maken krijgt met begrippen van flux en van verplaatsing, die al heel lastig zijn. En wanneer wij dus komen op een vlak, waar wij de zuivere energie moeten behandelen, dan komen we ook op een vlak, waar b.v. plaats en tijd verwisselbare waarden worden, waar dus een omloopelectron kan springen vanuit de ene baan in de andere en daarbij niet lichamelijke of lijflijk bepaalde ruimte kan overspringen en dan nog gelijktijdig zijn eigen tijdsmoment kan veranderen. U ziet, wanneer de materie dus wel bestaat en dan zijn we net aan het begin van de krachten, die deze materie regeren. En nu zit ik altijd met de grote moeilijkheid, dat ik, wanneer ik zoiets wil uitleggen, moet spreken met menselijke termen, d.w.z. de termen, die ik direct in mijn medium ter beschikking heb en daarnaast de terminologie, die ik hier of daar zou kunnen lenen. Ik moet eerlijk zeggen: dat is daartoe ontoereikend, maar, wanneer U op grond van

dat is gartoe ontoereikend, maar, wanneer U op grond van

dat is gartoe ontoereikend, maar, wanneer U op grond van

het gestelde nog iets verder wilt vragen, zal ik mijn best doen om er antwoord op te geven.

+ Ja, kijk, de voering van de uitstalling van $E = MC^2$. Hierin vindt je zowel de massa als de energie. Massa en energie kunnen dus in elkaar overgaan. Energie, die is dan altijd aanwezig in de vorm van electromagnetische straling. Je kunt het dus ook in energetische quanta bedenken, dus $E = ?$, zo is het volgens mij niet. Maar nu zit ik hiermee. Er zijn twee methodes, die ik ken. Dat is de energie centraal stellen, de energie dus, die wij hier beneden op aarde, zou ik haast zeggen, kennen, maar je zit aan de andere kant met de dualiteit: massa en energie, die dus, volgens mij, manifestaties zijn van iets, wat daarboven staat en dan is de energie dus niet meer centraal en zo kwam ik dus op de witte kracht, de witte energie.

- Misschien kan ik het 't eenvoudigst zo zeggen. Energie is een flux, optredend bij een verschuiving van evenwicht in op zichzelf vaststaande waarden. De op zichzelf vaststaande waarden kunt U Goddelijk licht noemen. Energie ontstaat meestal doordat de grenswaarden, als ik erover mag spreken, ten minste in dit verband van die Goddelijke energie, een opzichte van elkaar niet volledig harmonisch tot uiting komen, zodat b.v. een laag frequente factor sterker werkt dan een hoog frequente of omgekeerd en zo een flux ontstaat, die het tussenliggende gebied beroert, in de beide uiterste waarden zelf niet kenbaar wordend, maar daartussen een stroming of een verschijnsel veroorzakend. Het verschijnsel kan dus energie zijn, het kan de vorm aannemen van massa of van een bindingmassa energie als b.v. beweging. Ik hoop, dat ik het zo in deze eenvoudige termen gemakkelijk genoeg uiteen heb gezet, maar er blijft altijd toch wel iets niet uitgelegd. En dat is n.b. weer het verschijnsel, dus waar komen die vaste waarden vandaan en waardoor kan die onevenwichtigheid ontstaan. En dan moet ik zeggen: die vaste waarde is voor ons niet te definieren. Wij noemen haar God. Wij menen te weten, dat die vaste waarde dus ook een bewustzijn heeft en dat dat bewustzijn voor de daarin optredende varianten dus mede aansprakelijk kan zijn. De uitersten, die t.o.v. elkaar verschuiven, spreken we meestal aan als twee afzonderlijke t.o.v. elkaar verschuivende velden. Dat is alleen maar waar, in zoverre we hier de uiterste of bepaalde waarden van het Goddelijke als afzonderlijkheden t.o.v. elkaar beschouwen. Daardoor ontstaat een variant van verhoudingen of liever een verschuiving van verhoudingen. En elke verschuiving van verhoudingen betekent, dat ter compensatie een uitwisseling van energie ontstaat. En zo zou men dus aan kunnen nemen, dat die energie in elk deel van het Goddelijke op zichzelf volkomen aanwezig is, maar gebonden en alleen bij een wijziging in het Goddelijke, van verhoudingen dus, manifest wordt en dan kom je van daaruit weer tot de conclusie, dat tijd dus slechts een meten kan zijn, in de meest absolute zin, van de verschuiving van Goddelijke waarden t.o.v. elkan- der en als zodanig alleen gelden kan voor diegenen, die bij een bepaalde verschuiving betrokken zijn en, ja, ik hoop, dat ik U niet allemaal verveel. Ik zal het even af- maken. + Het is verschrikkelijk ingewikkeld. - Ja, het vraagt n.l. een vorm van technisch denken. En dan blijft daar nog als laatste punt bij, en dat is misschien een van de meest interessante, dat klaarblijkelijk, wat wij wil noemen, kan worden omgezet in een vergelijking, dus in aantrekking of bestemming. Wij bevinden ons dus tussen

11

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry, no matter how small, should be carefully documented to ensure the integrity of the financial data. This includes recording dates, amounts, and the nature of the transactions. The second part of the document provides a detailed breakdown of the company's revenue for the quarter. It shows that total sales were \$125,000, with a net profit of \$35,000 after accounting for all expenses. The third part of the document outlines the company's budget for the next quarter. It sets a target revenue of \$130,000 and a target net profit of \$38,000. The document concludes by stating that the company is confident in its ability to meet these targets and improve its financial performance.

de uitersten van het Goddelijke en wij zijn in beweging. Die beweging, die drukken we dan uit als leven en het doel, dat we onszelf zoeken, noemen we streven, wil, maar in feite is ons doel wel bepaald. Ons doel vormen altijd dezelfde Goddelijke waarden. Alleen de wijze, waarop en de invalshoek, waaronder, wij die waarden bereiken, is, bij wijze van spreken, variabel, zodat kan worden gezegd, dat voor de mens één vaste lijn bestaat, waarbij de toekomst zich steeds in een trechtervormige reeks van mogelijkheden ontwikkelt en bij elke keuze daaruit ontstaat onmiddellijk weer een nieuwe trechtervormige reeks, zonder dat een afbuiging naar het oerdoel of, pardon, het oerbegin, mogelijk is, op zodanige wijze, dat, laten we zeggen, dat het linkse factoren zijn, bepaalde linkse keuzen worden geelimineerd. Naar mate wij bewuster worden, zal onze keuze de meer directe weg betreffen, daar komt het eigenlijk op neer. En nu heb ik dus over deze Goddelijke kracht op zichzelf weinig gezegd. Dat geef ik graag toe. Maar ik heb geprobeerd om althans een speculeren daarover in menselijke woorden mogelijk te maken.

+ U hebt zoeven gezegd, dat de tegenwoordige tijd tegen alles was of tenminste, dat dat de richting van de tegenwoordige tijd was, wat voorgeschreven ideeën zijn en zo, en nu moet ik eerlijk zeggen, dat ik de indruk krijg, dat er weinig tijden geweest zijn, waarin men zo achter de frazen aanloopt als tegenwoordig. Zo wil ik alleen maar dat begrip "democratie" noemen, alsof er geen andere regeringsvorm mogelijk zou zijn en wanneer die andere regeringsvorm er is, dat zij dan in ieder geval een hele slechte en boosaardige regeringsvorm is. Ik vind dit bepaald geen bewijs, dat er nu zoveel....- Nu, ik moet eerlijk opmerken, dat wat U zegt over de democratie, wel een beetje misverstaan is, alleen in een zeer beperkte en kleine staat werkelijk mogelijk, m.a.w. alles, wat zich democratie noemt en aantallen mensen boven de 100.000 omvat, kan nooit een werkelijke democratie zijn. + Volkomen met U eens, jawel; maar... Dus dat is een naam, het is een quaestie, van waar men zich mee bezighoudt. Wanneer nu de wettenmakers en degenen, die de regels vastleggen voor moraal, commerciële, culturele, strafwettelijke codes dus, wanneer die steeds gelijk zouden blijven met de ontwikkeling van de feiten, zou er nooit een dergelijke spanning op kunnen treden als op het ogenblik ontstaan is, maar juist omdat ze achterblijven met hun wetten, ontstaat dus een anarchische drang. Deze anarchische drang probeert men dan met een nieuwe reeks van wetten, in Nederland heten dat, geloof ik noodwetjes, te beteugelen. Naar mate men meer noodwetjes maakt, beperkt men de vrijheid sterker en maakt men de vrijheidsdrang groter, zodat in feite een steeds groter archeren van een steeds groter aantal wetten een feit wordt. Waarbij de tendens van de tijden dus reeds nu tot uiting komt. Maar wanneer U zich de moeite wilt getroosten om nog een half jaar te wachten en dan eens na te gaan, hoeveel rechters in zijn gegaan tegen de feitelijke betekenis van de wet, waarover geschillen zullen komen, hoeveel arbeidersbonden en -groepen zich verzet hebben tegen de regels en beslissingen van de bonden, waartoe zij behoren, hoeveel middenstanders maatregelen hebben genomen, om alle wetten te ontduiken, die ter beperking van hun activiteiten zijn getroffen, hoeveel mensen veroordeeld zijn, alleen binnen Nederland voor wat men noemt zwendel, misbruik van macht en positie, dan hoeft U alleen maar 6 maanden te wachten, zes maanden

bij elkaar, meer niet. Dan zult U zien, dat deze drang om de wet ter zijde te stellen, steeds sterker is geworden. Er is op het ogenblik nog één wet, die hier in Nederland b.v. nog zeer sterk bindend is. Dat is n.l. de religieuze wet. Maar bij die religieuze wet zien we een verzwakking, waarbij men die wet wel voor ieder ander van toepassing verklaart, maar niet voor zichzelf. En dat betekent in feite dus, dat ook deze wet breekt, dat de mens ook hier voor zichzelf een bruikbare en aanvaardbare norm zoekt op moreel en zedelijk terrein. En dat mag dan wel betreurd worden door velen, maar het is de euhige mogelijkheid om nieuwe wegen te bannen. Ik hoop, dat ik daarmee mijn punt nogmaals verduidelijkt heb.

+ Ja, U hebt niet gezegd, in hoeverre het nalopen van frasen, dat juist op dit ogenblik zo sterk is....- Dat is alleen bij de wetgever en dat is heel begrijpelijk, omdat naar mate de persoonlijke ontwikkeling en daarbij de anarchische drang van de eenling groter wordt, het moeilijker wordt, om een alomvattende wettelijke regeling zodanig te treffen, dat men iedereen daaraan gebonden kan achten. Dientengevolge is men niet geneigd, om deze wetten te maken, want men weet, dat men daartoe in feite niet in staat is en hoopt op verdere ontwikkelingen, die een eventueel wettelijke omschrijving wel mogelijk maken. Daardoor ontstaat overigens en dat is misschien ook nog belangrijk, een van het feitelijke volk geheel gescheiden regerende groep, een groep, die haar eigen denkwijzen en doeleinden heeft en daarbij vaak in strijd komt met de denkwijzen, behoeften en doeleinden van de eenling binnen het volk. Dat is overal hetzelfde. Daar hebt U dus de faseverschuiving, die voortkomt uit een groei, die door een regerings-systeem niet te volgen is. En dan kunnen we er nog bijvoegen, dat de doorsneeregering, d.i. vanuit de Broederschap gezien, dus een heel dankbaar feit, zichzelf onbeweeglijk maakt door haar massa te vergroten of wel het aantal aan de regering deelnemende organen en functies steeds uit te breiden. Een kamer van 50 man komt sneller tot een overeenkomst dan een van 200, een departement, waarbij drie deskundigen plus een minister een beslissing moeten treffen, is belangrijker en zal sneller reageren en handelen dan een departement, waarin eerst 7 subcommissies moeten samenkomen in een commissie van 72 geleerden, die dit overgeven aan 17 geschoolde politici, die op hun beurt het overgeven aan 3 staatssecretarissen en de minister dan verzoeken, een beslissing te treffen, waarop de goede man zegt: ik ben het er niet mee eens en de hele kraam opnieuw begint. Daarmee hoop ik dit politiek aspect nu voldoende duidelijk te hebben gemaakt.

+ Zou ik U nog iets mogen vragen. U hebt in Uw cursus genoemd een denkwijze en dat er een nieuwe denkwijze bij de mensen moet ontstaan en dat die denkwijze gecontroleerd moet worden. Zoudt U daar een methode voor kunnen geven of in ieder geval....- Wanneer ik zeg, een nieuwe denkwijze ontstaat voor de mensheid, dan zou ik allereerst willen wijzen op iets, dat, als ik mij niet vergis, George Orwell in een van zijn boeken "Double Think": dubbel denken, heeft genoemd. De doorsneemens denkt n.l. niet datgene, wat is, maar datgene, wat hij begeert of wat hij vreest. Vandaar, dat alle moeders knappe kinderen hebben, dat iedereen meent, dat hij voor zijn leeftijd er toch nog best mag zijn. U weet die slagzin, die ze in Duitsland hebben

niet waar, die van een Hollander afkomstig is: "Niemand ouwer dan Adenauer". Maar deze illusie is gebaseerd op een behoefte aan eigen zekerheid. Dat weet ik, dat is van mij, dat hoort zo te zijn, dat kan niet anders, zo heb ik dit geleerd, enz. In feite dus begrenst de mens zijn eigen denken door grenzen te stellen. Om U een voorbeeld in het eenvoudige te geven: Er is een trein met bedevaartgangers en die trein krijgt een ongeluk. Nu zou men kunnen gaan spreken over het onjuiste van de bedevaart, maar dat is niet aanvaardbaar. We gaan dus spreken over de mogelijkheden van een onjuiste beveiliging. Dat is voor de Spoorwegen niet aanvaardbaar. Dus gaan we spreken over het onjuist gedrag eventueel van de bestuurder of van een personeelslid. Maar daardoor zoveel doden te laten vallen, is weer geestelijk niet aanvaardbaar en dus spreekt men van de wil Gods. Waarmee we elke aansprakelijkheid dus voor onszelf en voor anderen hebben uitgewist. Maar wanneer ik ga zeggen de wil Gods, dan komt er een ogenblik, dat ik de oorzaak niet eens wil onderzoeken en niet wil onderkennen, uit angst, dat ik zal moeten bekennen, dat God's wil klaarblijkelijk niet zo algemeen geldend is als ik stel. Mijn geborgenheid in God gaat teloor. De maatschappij dus, die dat vervoer heeft doen plaatsvinden, kan op een gegeven ogenblik ook voor een dergelijk iets komen te staan. Zij heeft een systeem, dat volgens haar het meest juiste is. Wanneer zij toegeeft, dat daarin de fout gescholen heeft, dan geeft zij toe, dat zij zelf onjuist heeft gehandeld. Zij belaaft zich met een schuldbewustzijn. Zij moet een andere oorzaak zoeken en wanneer die oorzaak geen volledige verklaring is, dan vergeet men de rest. U in Uw eigen leven, U haalt een dwaasheid uit. Dan gaat U dat verklaren, wanneer U vroom bent b.v. met de duivel en als U niet vroom bent, met Uw burens of die vriend, die U verkeerde raad gegeven heeft, maar zeer weinigen gaan er zo ver op door, dat zij zeggen: maar mijn impulsen waren zo en zo, dit wetende heb ik mij in die situatie geplaatst en daardoor kon dat geschieden. Ik moet dus a. proberen mijn impulsen te beheersen, maar b. ze kennende, trachten situaties te voorkomen, waarbij die impulsen mij in het verkeerde spoor brengen. Dat doet men niet. Is dit duidelijk, dit voorbeeld? Nu, wanneer U dit begrijpt, dan zult U ook begrijpen, wat hieruit volgt. De mens in zijn behoefte om zeker te zijn, heeft liever te maken met onbekende begeerten en onbestemde angst dan met zeer beperkte en bepaalde angst en begeerten. Hij onderzoekt deze dingen meestal niet. Hij zal zijn eigen denken baseren op waarden, die hij weigert te kennen. Zijn denken, hoe rationeel het ook lijkt, is in feite irrationeel. Door deze irrationaliteit zal hij niet in staat zijn, veranderingen in de werkelijkheid te zien, te begrijpen en zich daaraan aan te passen. B.v. er is een kleine groep. Sterk in aantal is in die periode zeer belangrijk, dan is elk kind, dat komt het kostbaarste, wat je kunt hebben, daar groeit het voortbestaan van je stam uit, de macht, die je bezit, de rijkdom. Een overbevolkt land, wanneer ik die oude stelling hier ga huldigen, dan maak ik in dit overbevolkte land het leven onmogelijk. Ik kan dan met lapmiddelen er nog een tijdlang iets aan doen, maar dan komt een ogenblik, dat dat ook niet meer gaat. Ik zou dus reeel moeten denken en zeggen: de waarden zijn veranderd, zo moet mijn instelling tegenover kinderen krijgen zich eveneens veranderen. Dat is een van

de sterkste beelden, die U in deze tijd, in deze wereld kunt vinden. Ook in Uw eigen land. De mens, die in de komende periode wil passen, zal zijn denken moeten veranderen in dien zin, dat hij niet uitgaat van onbegrepen, vaak verouderde of illusoire opvattingen, die hij nu eenmaal heilig heeft verklaard. Maar dat hij uitgaat van de feiten, die hij rond zich vindt en dan voor zichzelf aan de hand van zijn eigen innerlijke waarden van bewustzijn, gevoel, geloof desnoods, een middel zoekt, om voor zichzelf rechtvaardig aan de bestaande bezwaren vanuit zich persoonlijk tegemoet te komen. Ik hoop, dat ook dat duidelijk is.

+ Dus het is eigenlijk hoofdzakelijk een gebrek aan zelfkennis? - Een weigering, zelfkennis te verwerven. Het is zelfs zo, dat het geen gebrek genoemd mag worden, want de mensen, die zichzelf het beste kennen, zijn over het algemeen geneigd, om aan de slechte kanten van hun eigen wezen het hardst voorbij te lopen. Er zijn er maar weinig in deze dagen, die zo eerlijk zijn, dat zij de consequenties uit hun zelferkenning willen trekken en daar komt het op aan. Wij kunnen een wereld materieel of een geestelijke wereld nimmer benaderen vanuit een niet-reeel standpunt. Om de werkelijkheid te begrijpen, te handelen, daarin harmonisch te bestaan, moet men deze werkelijkheid voorop stellen en jezelf met je eigen gevoelswereld, je denken, je geloven en alles, wat dat betreft, aan passen, niet aan het beeld van de wereld, dat je verlangt, maar aan de wereld, zoals je die feitelijk erkent. Dit is voor de komende periode een van de belangrijkste ontwikkelingen, die in de mensen zullen plaatsvinden. En wanneer de mens zo leert denken, dan kan hij zeer veel kwaads, wat op het ogenblik bestaat, eenvoudig de wereld uit helpen. Uw vraag, hoe men hiertoe komt, kan ik wel beantwoorden, want het middel is eenvoudig. Het is alleen tamelijk drastisch. Elke keer, wanneer U iets zegt, waarvan U weet, dat het niet helemaal waar is, vraagt U zichzelf af: waarom heb ik gelogen en gaat dat dan na. Elke keer, wanneer U iets doet, wat U eigenlijk niet helemaal meent, vraagt U zich af: waarom heb ik dat gedaan? En elke keer, wanneer U de gelegenheid om Uzelf te zijn en Uzelf te uiten, laat voorbijgaan, vraagt U zich wederom af: waarom heb ik mijzelf hier geremd? Wanneer U de antwoorden op deze vragen verzamelt, krijgt U het inzicht omtrent hetgeen voor U in deze wereld wel en niet belangrijk is, verkrijgt U het eigen beeld met de werkelijkheid, die U rond U ziet en zult U weten, hoe U zich beter kunt oriënteren en juister en beter kunt leven en handelen. Maar er is één ding en dat is heel moeilijk: U moet Uzelf die vragen niet alleen stellen, maar U moet ze volkomen eerlijk en zonder poging tot zelfrechtvaardiging of zelfbeschuldiging beantwoorden. En dat is het lastige hierin. Ik hoop, dat dit dan goed is.

+ Dit laatste leidt dan toch tot controleren voor de daad zelf. Is dat de bedoeling daarvan? - De bedoeling is op den duur, maar dat is voorlopig nog niet mogelijk, daar moet de mensheid naar toe groeien, dat vóór het stellen van de daad de gedachte, die er dus is, gelijktijdig een besef van de consequenties en een keus volgens eigen gekend wezen inhoudt. Want elke daad heeft vier of vijf mogelijkheden ten minste, nog buiten de ontkenning daarvan. Een keuze, waarbij de consequenties worden afgewogen tegenover eigen wezen, behoeften, mogelijkheden, brengt tot stand een voor het Ik zo juist en harmonisch mogelijk

handelen en optreden. Het maakt verder die daad in het bewustzijn tot een deel van het eigen Ik, waardoor het Ik zelf zich zuiverder kent en zonder verdringing van bepaalde levensdelen of verschijnselen, dus volledig spontaan en bewust kan blijven functioneren. Dit voorkomt veel van de neurose. en verdringingsverschijnselen, die op het ogenblik de mensheid zo teisteren, vergroot het weerstandsvermogen van de mens, omdat hij zich niet meer laat hinderen door op zichzelf onbelangrijke factoren, die alleen door zijn denken een buitengewone belangrijkheid krijgen. Om U een voorbeeld te geven: Een man heeft de hele dag op een grote locomotief gestaan. Niet waar, dat ding ontwikkelt een daverend lawaai. Diezelfde nacht druppelt de kraan, de man wordt waanzinnig van woede, hij kan niet slapen. Toch kon hij wel een dutje doen, toen de machine stond te dreunen. Hier is zuiver zijn eigen instelling en aandacht verkeerd gericht. Wanneer hij leert, de dingen te waarderen, zoals zij zijn, zal hij dergelijke problemen ook meester kunnen worden. Hij is dus meer beheerst, inderdaad. Dat is het eindresultaat. Zijn er nog meer punten of vragen?

+ De anthroposofen zeggen, wanneer de mens in bepaalde richting, de goede richting, zal ik het maar noemen, zich ontwikkelt, dat dan des te meer, wat de anthroposofen noemen, Ahriman en Lucifer tegen hem gaan ageren, wat vindt U daarvan? - Dat is volkomen waar, ik kan niet bewust goed doen, zonder bewust het kwaad, de tegenstelling te beseffen. Hoe meer ik bewust ten goede streef, hoe meer ik mij bewust moet zijn van kwade mogelijkheden, maar het oordeel daarvan, en dat vergeten de anthroposofen te zeggen, is niet het oordeel van de Kosmos, het is mijn oordeel. En daar zit de grote fout. Wie oordeelt over goed en kwaad, God? Dan nemen we dus aan, dat God kwaad is, want er is kwaad in God mogelijk. We beledigen God door kwaad te doen. Is er een God, die zich laat beledigen? Dat moet dwaas zijn. + Neen, maar dat zeggen de anthroposofen....- Neen, ja goed, dat zeg IK nu op dit ogenblik, Dus laten we eens eerst uitgaan van, wie oordeelt eigenlijk, wie zegt, of iets goed of kwaad is. Waarom zegt U het? Misschien omdat Uw grootvader het heeft gezegd, omdat U het hebt gelezen in de krant of omdat U innerlijk overtuigd bent, dat het kwaad is. Goed en kwaad zijn voor U zuiver persoonlijke zaken. Ook dit is een begrip, dat steeds sterker zal moeten groeien in de mens. Er is een verschil tussen werkelijk goed en kwaad en de gemiddelde waarden, die men in een samenleving zal moeten aanhouden om die samenleving mogelijk te maken. Het kan zijn, dat iets voor mij volledig goed is, maar dat het, gezien de maatschappij, waarin ik leef, kwaad is. Wanneer het voor mij dus niet noodzakelijk is, zal ik het om de wille van de maatschappij nalaten. Maar wanneer ik dus een vast criterium stel, dat is de grote fout, zeg, dat er één weg en richting is, waarmee ik alleen het bewustzijn kan bereiken, dan decrateer ik, dat al het andere dus niet goed is. Stel ik: dit alleen is goed, dan stel ik: al het andere is niet goed. Hoe intenser ik een bepaald punt definieer als goed, hoe intenser ik mij bewust zal zijn van al het andere als kwaad. Wanneer ik nu echter beseft, dat mijn persoonlijke weg afhankelijk is van mijn persoonlijk ervaren van goed en kwaad plus mijn eigen aanpassing aan de wereld, waarin ik leef, dan stel ik dit oordeel niet meer.

Ik zeg dan niet meer, of iets goed is of kwaad, ik zeg, dat het voor mij aanvaardbaar of niet aanvaardbaar is. En dat is heel iets anders. Dan is er dus geen aanval van Lucifer of Ahriman, dan is er alleen God, die ik in mijzelf, volgens de voor mij juiste weg, zo intens mogelijk beleef. Maar op het ogenblik, dat ik stel, dat er één richting is van goed streven, dat je a.h.w. alléén maar omhoog kunt komen aan één kant, dat God niet overal is dus, dat vloeit er uit voort, dan stel ik, dat al het andere kwaad wordt. Hoe nauwkeuriger ik mij het goede definieer en hoe verder mijn bewustzijn van goed zich verwijderd van de kern van mijn eigen ogenblikkelijk bestaan, hoe groter de hoeveelheid kwaad, die ik zal kennen, volledig juist. Maar ook hoe beter ik beseft, dat ik in mij de juiste weg gaande, om de voor mij kenbare waarden van het goddelijke te beseffen, dus volg, eventueel zelfs doel erin bereik, hoe minder kwaad er voor mij elders zal bestaan door het begrip, dat dit voor anderen een goede weg zal zijn. Maar gelijktijdig hoe groter mijn kennis zal worden van de voor mij niet aanvaardbare mogelijkheden en dan volgt daaruit het vermogen van de waarlijk bewuste mens, om met alle dingen harmonisch te zijn, zonder daarbij zichzelf, zijn innerlijk gekozen pad, zijn God, ook maar één ogenblik te verloochenen. En dat is een belangrijk punt. Ik hoop, dat dit dus ook hier volgens de termen van de Broederschap eigenlijk, dat is toch eigenlijk ook wel hun leer, hier aanvaardbaar en duidelijk is gesteld. + Ja maar het is een heel andere vraag, die U beantwoord hebt. - Ik heb zuiver Uw vraag beantwoord, want Uw vraag was, mag ik even recapituleren, of het niet waar is, dat, zoals de anthroposofen stellen, naar mate men zich bewuster wordt, strevende naar het goede, U kon de uitdrukking nog niet eens zuiver vinden, niet waar, de mens zich meer van het kwade bewust wordt of, zoals U het formuleerde, wordt aangevallen door de krachten Ahriman en Lucifer. Deze beide zijn een personificatie van verwerping. Als zodanig heb ik....+ Bij de anthroposofische leer niet, neen. De anthroposofische leer neemt aan, dat God alles insluit en dat Ahriman en Lucifer ook alleen, hoe zal ik het zeggen, met Goddelijke toestemming bepaalde invloeden kunnen uitoefenen in de ontwikkeling van de mens. Dus ze worden niet als....-Ja, dat is ook redelijk + worden niet als persé kwaad aangeduid. Het is alleen de bedoeling....-Dat is uitstekend, dat punt zij U gegeven. + Neemt U dergelijke invloeden, wat men dan ook wel het Beest noemt, zal ik maar zeggen, neemt U dergelijke invloeden aan? - Neen, dat blijkt toch uit mijn antwoord. Ik neem aan, dat ze voor de mens, door zijn denken, werkelijkheid kunnen worden, maar als werkelijk, kosmisch werkelijk dus bestaande, neem ik ze niet aan. Dat vloeit toch uit mijn antwoord voort? Ik hoop, dat U mij niet kwalijk neemt, dan ben ik onduidelijk geweest, hoor, door te "all round" te willen beantwoorden. En daarom heb ik ook gesteld dus: een God, die kwaad in zich laat bestaan, is geen werkelijke God. + Nu, als dat eruit voortvloeit....- Ja, ja, neen.... + Ze noemen het niet kwaad, ze zeggen bepaalde....- Lucifer en Ahriman zijn voor ons het kwade. Daarom kan een dergelijk oordeel alleen vanuit onszelf geveld worden. Dat heb ik gesteld, dat kunt U nagaan vanaf de band waarschijnlijk. Goed, zijn we tot dit punt in het reine gekomen?

+ Bedoelt U met het kwade het ondermènselijke? Zo-- als Nietzsche zegt b.v. hoe meer de mens naar de sterren streeft, des te heviger blaffen de wilde honden in de kelders om de bevrijding m.a.w. de mens, die zeer geestelijk streeft, is dus aangevallen door het ondermenselijke of dierlijke, laten we het zo maar zeggen. - Ja. + Bedoelt U dat eigenlijk, dat is toch niet het kwade. - Nu moet U eens luisteren. We zijn hier dus uitgegaan van de zgn. tegengoden. Ahriman en Lucifer dat zijn dus de voorstellingen van een uiterste in de Openbaring en die worden dan vaak gesteld tegenover de Lichtende God, als het duister dus tegenover het Licht. Maar wanneer ik zo hoog ga, dat ik word aangevallen door die blaffende honden of wel dat ik door een groter geest te zijn ook een groter beest moet gaan worden, dan ben ik dus eigenlijk wel verkeerd begonnen. + Ja, natuurlijk, ja. - En daarom moet ik niet uitgaan van het standpunt dus, dat bepaalde dingen beest zijn en andere geest, maar ik moet het geheel harmonisch ontwikkelen. + Ja natuurlijk, dat begrijp ik ook wel. - En wanneer we het zo bezien, dan kunnen we dus zeggen, dat Nietzsche, overigens waarschijnlijk wel een zeer groot denker, toch hier en daar wel eens fouten heeft gemaakt. En wel omdat ook hij in zijn concepten komt tot de bovenmens, de bovenmenselijke mens, de bovennatuurlijke mens en daar als tegenstelling dan automatisch tegenover moet stellen de niet-menselijke of beestmens. En deze beiden gaat hij dan met elkaar confronteren eigenlijk. Maar dat is niet juist, want wanneer ik de beestmens stel tegenover de meer-dan-mens, dan maak ik een splitsing. Die splitsing kan ik niet maken, noch in een concept, noch in een concept-persoonlijkheid en mijn betoog van zoeven was dus o.m. bedoeld om aan te duiden, dat een mens t.o.v. de wereld natuurlijk zijn weg moet kiezen, zodat we de termen "voor mij aanvaardbaar" en "voor mij niet aanvaardbaar" wel degelijk moeten hanteren als tegenstelling. Maar hij moet die weg in zijn geheel gaan. Wie het een ontkent, om het ander te verwerven, die gaat het net als de kluizenaar, die besloot, zich alles te ontfagen en naar de woestijn te trekken. Hebt U dat verhaal wel eens gehoord? De goede man liet goede tafels, schonen vrouwen en edele wijnen achter. Hij trok een haren kleed aan en hij ging in zijn ééntje in de woestijn zitten, voedde zich met heel weinig brood en heel weinig water en droomde, in plaats van geestelijk hoger te stijgen. vervolgens van volgeladen tafels, ligbedden....En dat is nu hetgeen, waarop men zich steeds beroept. Maar als deze man de beperking, de gematigdheid had betracht in het een en het streven in het ander niet had ontkend, dan had hij zijn geestelijke bewustwording kunnen hebben, zonder de voortdurende strijd met wat hij het slechte of de duivel noemde, maar wat in feite alleen zijn eigen wezen was, de honden in de kelder, die in dat geval dus blaffen om een hartig boutje.

+ U hebt gesproken over het ontstaan in de komende jaren van meerdere inwijdingsscholen, kleine geestelijke centra. En nu meen ik ook, dat een tendens is waar te nemen, dat op een lager niveau min of meer er kleine groepen zijn, die zich verenigen en dan ook in geestelijke zin iets proberen te bereiken in sommige gevallen in samenwerking ook met de geest en dan zijn er ook wel, die dan gebruik wensen te maken van een kruishout of andere

THE
FEDERAL
BUREAU OF
INVESTIGATION
UNITED STATES
DEPARTMENT OF JUSTICE

dingen en voorwerpen, waarmee dit mogelijk gemaakt kan worden. Vindt U het wel een positief verschijnsel om dit te doen of is het beter om andere methodes toe te gaan passen? - Ja, wanneer U me toestaat om dit te formuleren allereerst vanuit het standpunt van de "Witte Broederschap", dan kan ik zeggen: Zolang het werken van deze groepen niet gericht is op persoonlijke bevrediging, alleen een vergroting van onderling begrip en een juiste onderlinge samenwerking op elk terrein bevordert, kan, ongeacht de gebruikte middelen, een dergelijke groep slechts een gunstig verschijnsel genoemd worden. Dat is dus uit het algemeen standpunt gezien. Nu wil ik daarnaast mijn meer persoonlijke mening geven. Ik ben ervan overtuigd, dat degene, die door middel van een kruishout en op andere wijzen dus proberen contact op te nemen met de geest, in hun groepen inderdaad iets kunnen bereiken, wanneer zij kritisch durven zijn zowel t.o.v. hetgeen zij ontvangen als hun eigen reactie daarop en gedrag, want een juiste harmonie kan nooit geschapen worden door een eventueel onzichtbare factor uit de verte, zelfs niet, wanneer hij zegt, dat hij de geest van Napoleon of Marie Antoinette is. Het is misschien wat spottend gezegd, maar U moet zelf leren. Wat kruis en bord doorgeven, kan waardevol zijn. Wat op andere wijze wordt ontvangen, kan waardevol zijn. Maar belangrijk zijn deze dingen alleen, wanneer je ze als nuchter mens, d.w.z. als redelijk denkend mens, naar redelijkheid strevend mens, durft te bezien en onderwerpen aan het oordeel niet t.o.v. hun algehele waarde, maar wel t.o.v. de waarde, die ze voor U persoonlijk hebben. En dan een samenwerking bereiken en dan regelmatig dus in onderling contact en gezamenlijk spreken en streven, uw eigen begrip voor geestelijke waarden uitbreiden, zonder daarom de stoffelijke harmonie te verwaarlozen, dat lijkt mij persoonlijk een zeer belangrijke quaestie. Is dit antwoord voldoende? + Ja, ik zou er graag nog iets aan toe hebben willen voegen. Dat is het volgende, dat zal dan waarschijnlijk ook wel naar voren kunnen komen, die vraag. Is het bezwaarlijk om dan ook een beroep te doen op de ODV, dus de mensen van Uw groep. Zijn daar bezwaren tegen? - Bezwaarlijk op zichzelf is dit niet. Maar men moet wel heel goed begrijpen, dat niet altijd in de eerste plaats de Orde beschikbaar is voor deze dingen, want er zijn vaak, o.i. belangrijker taken. In de tweede plaats moet men goed beseffen, dat een boodschap, naar mate het middel dat gebruikt wordt, gebrekkiger is, ook gebrekkiger of verminkter wordt overgebracht. En ik zou het dus zo willen stellen; doet U rustig een beroep op de Orde, maar beschouwt U ook hetgeen zij op aarde doorgeeft allereerst vanuit een redelijk standpunt. Probeer het allereerst te zien vanuit de vraag: Wat is werkelijk voor mij waardevol? En wanneer U niet zeker bent, dan probeert U dat zo heel voorzichtig te toetsen. Dan zult U ongetwijfeld ook daarmee succes kunnen boeken. Maar ik zeg nogmaals: de ODV werkt samen met de "Witte Broederschap". Dat betekent voor ons op het ogenblik werkelijk een zeer grote activiteit, waarbij we graag helpen, wanneer we kunnen, sommigen van ons eerder dan anderen, maar waarbij geen zekerheid bestaat, dat een zich wenden tot de Orde ook zeke een spreker van de Orde tot U voert. Zijn we daarmee klaar? Nog iemand, die iets te vragen heeft?

+ Ja, hoe moet ik mij de "Witte Broederschap" voorstellen? Deze mensen leven dus in het algemeen niet op aarde,

ze kunnen hier misschien geïncarneerd zijn? Hoe moet ik ze mij in het algemeen voorstellen, als een soort krachtvelden, die dus specifiek zijn en ergens in de ruimte aanwezig? Hoe moet ik mij die eigenlijk voorstellen? - Ja, het is heel moeilijk, daar iets in deze zin van te zeggen. Misschien kunt U zich dit het beste voorstellen als een serie van hersens, waarvan de inhoud tot een onstoffelijke impuls is teruggebracht, welker signalen t.o.v. elkaar dus vergelijkend en besluitend redelijk kunnen worden gebruikt, met dien verstande, dat in elk een groeiend bewustzijn aanwezig is en een wil. U moet zich verder realiseren, dat het heel erg moeilijk is, om een mens b.v. of een geest zich alleen als krachtveld voor te stellen, want als U spreekt over een krachtveld, dan hebt U het over de begrenzing, maar binnen dit veld, als U het zo uitdrukt, zijn dan een onnoemelijk aantal verschillen van potentieel en daardoor ontstane fluxen: draaistromen en in zich nog weer besloten wervelingen mogelijk. Het is dus heel moeilijk om een mens of een geest als een veld alleen te definiëren. Wanneer U de "Witte Broederschap" wilt vergelijken met iets, wat U op aarde kent, zegt U dan, dat het een bewustzijn hebbende gemeenschap is, die als monitor, dus controleur optreedt voor het procesleven op aarde. Dat is misschien de voorstelling, die er het dichtst bij komt. + ja, want ik vroeg mij n.l. af, U zei dus de "Witte Broederschap" is een serie hersenen, waarvan het materieel als onstoffelijk is gereduceerd. Moet ik het dan zo zien, dat a.h.w. alleen de "Gestalt" van die hersenen is overgebleven? - Zo kunt U het uitdrukken, maar ik wilde er hierbij de nadruk op leggen, dat de "Witte Broederschap" en al degenen, die daarvan deel uitmaken, ongeacht de geestelijke hoogtepunten, die zij misschien al achter zich hebben, allen een stoffelijk bewustzijn of een bewustzijn van de stof en de daaruit bestaande processen in zich dragen. Dat is het meest belangrijke. Daar kunnen dus geestelijke waarden aan toegevoegd zijn, maar zij hebben allen gelijkelijk het bewustzijn van deze wereld en de daaruit bestaande ontwikkelingen en toestanden. Dat probeerde ik dus daarmee weer te geven.

Vrienden, wanneer U niets meer te vragen hebt t.a.v. dit onderwerp, zou ik nog graag een paar woorden willen spreken om de bijeenkomst te sluiten. Ik zou er graag op willen wijzen n.l., dat, of U deze dingen nu erkent of niet, op zichzelf nog niet eens zo belangrijk, zij deel uitmaken van Uw milieu, Uw omgeving. De dingen, die het meest blijvend deel uitmaken van je omgeving, bemerk je vaak het minste. Verwacht daarom niet, dat U plotseling die "Witte Broederschap" zult ontmoeten, al is zij in Uw leven waarschijnlijk steeds tegenwoordig. Wat belangrijk is voor U, is een begrip voor de werkingen van deze tijd. De werkingen van deze tijd zijn niet abrupte rampen of een wereldvernietiging, ze zijn eerder de spastische bewegingen van een groeiproces. Langzaam en schoksgewijs ontstaat een nieuw wereldbeeld, waarin de mens zich opnieuw zal moeten oriënteren. Het kan voor U een geruststelling zijn, te weten, dat hierbij zoveel mogelijk leiding wordt gegeven en hulp wordt verleend. Denk niet te licht over deze dingen en begrijp heel goed, dat de "Witte Broederschap" zelf vanuit een geloof werkt, een geloof aan een Goede God. Het is door dit geloof en krachtens dit geloof, dat de "Witte Broederschap" nu al ongetelde duizendtallen van

jaren op deze aarde werkt en het is dank zij deze God, zoals wij het beschouwen, dat deze Broederschap voortdurend de kracht heeft en de middelen heeft, die voor haar noodzakelijk zijn. Wij kennen misschien een ander gebed dan U, een andere vorm van bidden. Weest U niet bang, ik ga geen preikatie houden en ook geen psalmen afroepen. Ik wil U alleen een beeld geven van het denken, zoals dit in de "Witte Broederschap" bestaat, uitgedrukt, zo goed als dat gaat, binnen de beperking van de menselijke woordenschat

Gij, God, zijt Al in Licht en Liefde.
 En zo geanders zijt, ik ken U niet.
 Gij, God, zijt Zekerheid en Kracht en Weten
 Zo geanders zijt, ik ken U niet anders.
 Ik erken U volgens mijn beste weten,
 U ziende als de Eeuwige, die in Zijn liefde de eeuwigheid bereidt.

En niet zich stoort aan het verloop der tijden.
 Ik erken U als het Licht, dat niet is de korte wisseling
 Van lichte flitsen in het duister van het onbekende.
 Maar het Licht dat de Algehele Openbaring is.
 Altijd stralend, ook al zien mijn ogen nog duister.
 Uit mijn besef van Uw Liefde en Uw Wezen en Uw Licht
 Put ik de kracht om naar mijn beste weten en krachten te streven,

Tot allen Uw Licht kunnen zien
 En allen volgens hunnen weg en hun bewustzijn
 Uw Werkelijkheid en Liefde mogen ervaren.
 Misschien is zo'n bede voor U wat vreemd, maar wij kennen
 alleen maar deze grote waarheid.

Het onbekende werd een Woord en God.
 En ziet, die God is Liefde en het Licht, dat in ons leeft,
 De Werkelijkheid werd geboren uit het niet
 En wordt herboren voor mij, wanneer mijn dromen sterven.
 God is het enige, dat werkelijk telt.
 En zo ik God verlies, kan ik niet zelve zijn.
 Maar zo ik God besef, bevestigend in mijn streven en
 werken Zijn Kracht en Licht,
 Zo zal in Licht en Kracht ik, deel van Hem, omfaamd
 in eeuwig Licht zelve lichtend zijn.
 Een geloof, dat niemand met ons behoeft te delen, maar een
 geloof, dat ons kracht geeft, krachten, die wij soms onvoorstelbaar groot kunnen noemen. kracht, die voor U bestaat,
 wanneer U zeker bent van dit: Ik ben en in mij leeft God.

God is Licht en Licht is vreugde.
 In vreugde wil ik leven,
 Mijn God, zoals ik Hem in mij besef.
 Ik hoop, dat U deze laatste woorden zult uitdragen.